॥ ४४ ॥ समःअन्यूनाधिकःशीतश्चोष्णश्चतं नतुगोप्यःकृष्णापहृतचेतस्त्वेनतासांसंतापोदुःसहइति यद्वा नकारउपमार्थः तदाकृष्णहृतचेतसइति चेतसाकृष्णमाश्लिष्ययथेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ पुष्पिण्यःगर्भिण्यः अन्वीयमानाः स्ववृषैःस्वपतिभिः अनिच्छंत्योऽपिबलादनुगम्यमानाः ईश्वराराधनार्थाः क्रियाः बलात्फलैरनुगम्यमानाः समस्तभोगगर्भायथेति ॥ ४६ ॥ कुमुत्कुमुदंकुत्सितामुत्यस्येतिदस्युसाम्यम् ॥ ४७ ॥ आयणैर्नवान्नप्राशनार्थैर्वैदिकैर्यागैरिंद्रियैरिंद्रियार्थैर्लौकिकैश्चमहोत्सवैः कलाभ्यांरामकृष्णाभ्यांदर्शनादिमहोत्सवाभ्याम् ॥ ४८ ॥ वणिजोय

अखंडमंडलोव्योम्निरराजोडुगणैःशशी ॥ यथायदुपतिःकृष्णोवृष्णिचक्रावृतोभुवि ॥ ४४ ॥ आश्लिष्यसमशीतोष्णंप्रसूनवनमारुतम् ॥ जनास्तापंजहुर्गोप्योनकृष्णहृतचेतसः ॥ ४५ ॥ गावोमृगाःखगानार्यःपुष्पिण्यःशरदाऽभवन् ॥ अन्वीयमानाःस्ववृषैःफलैरीशक्रियाइव ॥ ४६ ॥ उदहृष्यन्वारिजानिसूर्योत्थानेकुमुद्विना ॥ राज्ञातुनिर्भयालोकायथादस्यून्विनानृप ॥ ४७ ॥ पुरग्रामेष्वाग्रयणैरिंद्रियैश्चमहोत्सवैः ॥ बभौभूःपक्वसस्याढ्याकलाभ्यांनितरांहरेः ॥ ४८ ॥ वणिङ्मुनिनृपस्नातानिर्गम्यार्थान्प्रपेदिरे ॥ वर्षरुद्धायथासिद्धाःस्वपिंडान्कालआगते ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभा० म० दशमस्कंधेशरद्वर्णनंनामविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ७ ॥

श्रीशुकउवाच इत्थंशरत्स्वच्छजलंपद्माकरसुगंधिना ॥ न्यविशद्वायुनावातंसगोगोपालकोऽच्युतः ॥ १ ॥ कुसुमितवनराजिशुष्मिभृंगद्विजकुलघुष्टसरःसरिन्महीध्रम् ॥ मधुपतिरवगाह्यचारयन्गाःसहपशुपालबलश्चुकूजवेणुम् ॥ २ ॥

तयोनृपाःस्नातकाश्चदृष्टादृष्टाभ्यांवर्षरुद्धाःसंतोनिर्गम्यार्थान्वाणिज्यस्वाच्छंद्यदिग्विजयविद्यादीन्प्रपेदिरेप्रापद्यंत यथा मंत्रयोगादिसिद्धाः आयुषारुद्धाः कालेआगतेस्वपिंडान्योगादिप्राप्यान्देवादिदेहानिति ॥ ४९ ॥ इतिदशमस्कंधेटीकायांविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ एकविंशेशरद्रम्यवृंदावनगतेहरौ तद्वेणुस्वनमाकर्ण्यगोपीभिर्गीतमीर्यते १ इत्थमेवंभूतंवनम् तदेवाह शरदास्वच्छानिजलानियस्मिन्ततत् वायुनावातमनुगतंव्याप्तमित्यर्थः ॥ १ ॥ ततश्चकुसुमितवनराजिषु शुष्मिणोमत्ताः भृंगाः द्विजाःखगाश्चतेषांकुलानितैर्घुष्टाःसरांसिसरितः महीध्राश्चयस्मिन् तद्वनंकृष्णोऽवगाह्यप्रविश्य वेणुमवादयत् ॥ २ ॥